

ocio: in negotio: in domo: in lecto: in cōi-
 uito: in colloquio: in deambulatione visi-
 tet v̄sa corda: vbi nos sum⁹. Uciat imber
 dei: et fructificet qđ ibi seminatū est: et vbi
 nō sum⁹ nos et securi qđescim⁹: aut aliđ agi-
 mus: deus dat incrementū semib⁹ qđ sparsi-
 mus: vt attendentes postea bonos mores
 v̄ros etiā de fructu gaudeam⁹. Quā dñs
 dabit suauitatē: et terra n̄ra dabit fructum
 suū. **Iusticia an̄ eā p̄bit: et ponet
 in via gressus suos.** Iusticia illa est qđ
 est in p̄fessione p̄ctōz: veritas enī ip̄a ē. Iu-
 stus enī debes esse in te: vt punias te: ipsa
 p̄ma est hoīs iusticia vt punias te malū: et
 faciet te deus bonū. Quia qđ ip̄a est prima
 hoīs iusticia: ip̄a fit via deo: vt veniat ad
 te de⁹: vbi illi fac viā in cōfessione p̄ctōz.
 Ideoz Jobes cū baptizaret in aq̄ p̄nie: et
 vellet ad se venire penitentes de suis p̄ori-
 bus factis: dicebat hoc: **Parate viā dño:**
rectas facite semitas eius. Placebas tibi
 in peccatis tuis o hō: displiceat tibi quod
 eras: vt possis esse qđ nō eras. **Parate viā**
dño: p̄cedat ista iusticia vt p̄stearis pecca-
ta. Veniet ille et visitabit te: qđ ponet i via
 gressus suos. Est enī iam vbi ponat gress⁹
 suos: est vbi ad te veniat. An̄ autē qđ p̄ste-
 reris peccata: intercluseras ad te viā dei:
 nō erat qua ad te veniret. **Cōfitere vitam:**
et ap̄is viā: et veniet christus: et ponet in via
gressus suos: vt te informet vestigijs suis.

Explicit Tractatus de ps. LXXXIII
Incipit Tractatus de ps. LXXXV.

N illū maius donū p̄stare de⁹ pos-
 set hoīb⁹: qđ vt v̄bū suū p̄ qđ cō-
 didit om̄ia faceret illi caput: et illos
 ei tanq̄ mēbra coaptaret: vt esset filius dei
 et filius hoīs: et vnus deus cū p̄re: vn⁹ hō
 cum hoīb⁹: Ut et qñ loquimur ad deum
 dep̄cantes: nō inde filiū sepemus: et quan-
 do p̄cat corpus filij: nō a se separet caput
 suū: sitq̄ vnus ip̄e saluator corporis sui do-
 min⁹ n̄r̄ Iesus christus filius dei: qđ et oret
 p̄ nobis: et oret in nobis: et oretur a nobis.
Orat p̄ nobis: vt sacerdos n̄r̄: Orat i no-
bis vt caput nostrū: Orat a nobis: vt de⁹
n̄r̄. Agnoscamus qđ in illo voces n̄ras: et
 voces ei⁹ in nob. Itēq̄ cū aliqđ dī de dño
 n̄ro Iesu christo maxie in p̄betia qđ p̄ti-
 neat velut ad quandā hūilitatē indignaz
 deo: dubitem⁹ illi eā tribuere qđ non dubi-
 tauit se nob̄ adiūgere. Et qđ p̄ fuit vniuer-
 sa creatura: qđ p̄ ip̄m facta ē vniuersa crea-
 tura. Et p̄pterea cū eius sublimitatē diu-

nitatemq̄ intuemur: qñ audim⁹: In p̄ci-
 pio erat v̄bum: et verbū erat apud deū: et
 deus erat verbum: h̄ erat in p̄ncipio apud
 deū: om̄ia p̄ ip̄m facta sunt: et sine ip̄o factū
 est nihil: intuentes hanc excelsam et super-
 eminentissimā: et excedentē oīa creaturā
 sublimia diuinitatē filij dei: **Audim⁹ etia3**
in aliq̄ parte scripturaz velut gemētē: orā-
tem: confitentē: et dubitam⁹ ei tribuere ver-
ba h̄: ex eo qđ cogitatio n̄ra de recētē ei⁹ cō-
templatione qđ erat in diuinitate: pigrescit
descendere ad eius humilitatē: et tanq̄ fa-
ciat illi iniuriā: si ei⁹ v̄ba in hōse agnoscat:
ad quem verba dirigebat: cū deū dep̄care
tur. Heret plerūq̄ et conat̄ mutare senten-
tiaz: et nō ei occurrit in scriptura: nisi qđ ad
ip̄m recurrat: et ab illo deuiare non sinat.
Exp̄giscat qđ et euigilet i fide sua: et videat
qđ ille quem p̄tēplabat pauloan̄ in forma
dei: formam sui accepit in similitudine ho-
minū factus ē: et habitu inuent⁹ vt hō: hu-
militer se factus obediēs vsq̄ ad mortē.
Et v̄ba psalmi voluit esse sua in cruce pen-
dens et dicens: Be⁹ me⁹ de⁹ me⁹: vt quid
me dereliquisti? Orat qđ in forma dei: orat
in forma sui: ibi creator: h̄ creatus: creatu-
rā muntandā non mutatus assumēs: et se
cum nos faciens vnū hoīem: caput et cor-
pus. Oramus qđ ad illū: p̄ illū: in illo: et di-
cimus cū illo: et dicit nobiscū. B̄cum⁹ cū3
illo: dicit in nobis psalmi hui⁹ orationem:
Qui intulaf. Oratio B̄uid: qđ dñs
n̄r̄ fm̄ carnem filius B̄uid: fm̄ v̄o diuini-
tatem dñs B̄uid: et creator B̄uid. Et
nō solū an̄ B̄uid: s̄ an̄ Ab̄raā: ex quo da-
uid: s̄ ante Adam ex quo oēs hoīs: sed et
an̄ celū et terrā: in quo oīs creatura ē. Itēo
qđ cum audit h̄ v̄ba: dicat: nō christus dic:
aut rursus dicat: non ego dico: imo si se in
christi corpe agnoscat: vtrūq̄ dicit: et chri-
stus dicit: et ego dico. Non potes aliqđ di-
cere sine illo: et dicit aliquid sine te. Nonne
habemus in euāgelio vbi certe scriptū est.
In p̄ncipio erat verbū: et v̄bum erat apud
deū: et deus erat v̄bū: oīa p̄ ip̄m facta sunt:
Ibi certe habem⁹: et contristatus ē Iesus:
et fatigatus ē Iesus: et dormiuit Iesus: et
esuriuit et sitiuit Iesus: et orauit et pernocta-
uit in orando Iesus. Pernoctauit inquit
Iesus. et stabat in orando: et globi sanguis
decurrebant p̄ corpus eius. Quid ostēde-
bat qñ p̄ corpus orantis globi sanguis di-
stillabant: nisi qđ corpus ei⁹ qđ est ecclesia:
martyrū sanguie defluebat.

¶

Expositio psalmi.

Inclina dñe aurē tuam ⁊ exaudi me. Ille ex forma serui dic: tu fue i forma dñi tui: Inclina domine aurē tuā. Inclinat aurē si tu non erigas ceruicē. Humiliato enī appropinquat: ab exaltato longe discedit: nisi quem ipse humiliatū exaltauerit. Inclinet ḡ dñs aurē suā ad nos. Ille enī sursum ē: nos deorsum. Ille in altitudine: nos in hūilitate: s̄ nō relictī. Ostendit enī dilectionē suam deus in nobis. Etenī euz adhuc peccatores essem⁹: chūstus p nobis mortuus est: vix enī inq̄t p iusto q̄s morit. Nam p bono forsitan q̄s audeat mori: Bñs aut̄ n̄r p impijs mortuus est. Neq̄ enī merita n̄ra precesserāt p q̄bus filius dei moreret: s̄ qz magis nulla erāt merita: magna erat misericōdia. Quā certa ḡ q̄s firmā pmissione suat iustis vitā suā: q̄ donauit iniustis mortem suam. Inclina dñe aurē tuā ⁊ exaudi me. **Qm̄ egenus ⁊ inops ego sum.** Ergo nō inclinat aurē ad diuitē: s̄ ad inopem ⁊ egenum inclinat aurē: id est ad humilē ⁊ cōfidentem: ad indigentē misericōdia: nō ad saturatū ⁊ extollentē se ⁊ iactantē se: q̄si nihil ei desit: ⁊ dicentē: Bñs tibi: qz nō sum sicut publicanus iste. Diues enī phariseus iactabat merita sua: inops publicanus cōfitebat̄ pctā suā. Nec sic accipiatis s̄res qd̄ dixi: ad diuitē non inclinat aurē suā: tāq̄ nō exaudiat deus eos q̄ h̄nt aurū ⁊ argentum: ⁊ familiā ⁊ fundos: si sic forte nati sūt: aut cū lucrū rerū humanarū tenēt: tantum meminerint qd̄ ait ap̄ls: Precipe diuitib⁹ hui⁹ mādi nō supbe sape. Qui enī non superbe sapiūt: in deo paupes sunt. Et pauperibus atq̄ inopib⁹ ⁊ egenis inclinat aurē suā. Florunt enī spem suā nō esse i auro ⁊ argento: neq̄ in ill̄ rebus q̄bus ad tēpus circūfluere vident̄. Sufficit vt diuitie nō illos pdant: vt nou obsint satis ē. nam pdesse nihil p̄nt. Plane pdest opus misericordie ⁊ in diuite ⁊ in paupē. In diuite ex voluntate ⁊ ope: in paupē ex sola volūtate. Cum ḡ tal̄ est cōtemnens in se: q̄cqd̄ est vñ supbia solet inflare: paup̄ dei est: inclinat illi aurē suā: nouit enī cōtribulatū cor eius. Certe fratres ille paup̄ an̄ ianuā diuitis vlcerosus q̄ iacebat: ab angel⁹ ablat⁹ est in sinū abrae: sic legimus: sic credimus. Diues aut̄ ille q̄ induebat̄ purpura ⁊ bysso: ⁊ epulabat̄ quotidie splendide: ablat⁹ ē ad inferos ad tormenta. Nunqd̄ vere ille

Alla lra
tinops et pau
per

paup̄ merito illius inopie ablat⁹ ē ab angel⁹: diues aut̄ ille pctō diuitiarū suarū ad tormenta missus est. In illo paupē humilitas intelligit̄ honorificat⁹: in illo diuite supbia damnata. Breuē p̄bo qz nō diuitie: s̄ supbia in illo diuite cruciabat̄. Certe ille paup̄ in sinum abrae sublatus est. De ip̄o abraam dicit scriptura: qz habebat̄ plurimū auri ⁊ argenti: ⁊ diues fuit in fra. Si qui diues est ad tormenta rapit: quomō abraam p̄cesserat paupē vt ablatum in sinū suū suscipet: Sed erat abraa in diuitijs paup̄: humil⁹: tremens: ⁊ omīa p̄cepta obaudiēs. Etq̄ adeo autēz p̄ nibilo habebat̄ illas diuitias: vt iussus a dño filiū suū imolaret: cui suabat̄ diuitias. Discite ḡ et se inopes ⁊ paupes: siue qui habetis aliqd̄ in isto seculo: siue qui nō habetis. Nam et boiem mendicū inuenitis supbientē: ⁊ hominez sup̄ abundantem diuitijs inuenitis p̄fētē. Resistit de⁹ supbis ⁊ holosericatis ⁊ pannosis humilib⁹ aut̄ dat grām: ⁊ h̄ntibus aliquā subam huius seculi: ⁊ nō habētibus interior inspector est de⁹. Ibi appendit: ibi examinat. Statera dei nō vidēs: cogitatio tua in illā leuaf. Videte qz merituz exauditiōis suē: id est quo exaudiret̄ in eo posuit vt diceret: Qm̄ egen⁹ ⁊ inops ego sum. Obsua ne non sis egenus ⁊ inops: si nō fueris nō exaudieris. Quicqd̄ ē circa te vñ in te vñ possis p̄sumere: abice a te: ⁊ tota p̄sumptio tua de⁹ sit. Illius indigens esto: vt ip̄o implearis. Quicqd̄ enī aliud habuerit sine ip̄o lat⁹: inanis eris. **Custodi aīam meā qm̄ sanctus sum.** Hoc vō: qm̄ sanct⁹ sum: nescio vtrum potuerit forte ali⁹ dicere nisi ille q̄ sine peccato erat in hoc mūdo: pctōrūz oīm nō commissor: s̄ dimissor. Cognoscam⁹ vocē dicentis: qm̄ sanctus sum: custodi animam meā: vtiq̄ in illa forma fui quā assumpserat. Ibi enī caro: ibi ⁊ aīa. Neq̄ enī vt nō nulli dixerūt: caro sola erat ⁊ v̄bū: s̄ ⁊ caro ⁊ aīa ⁊ v̄bum: ⁊ totū hoc vñ fil⁹ dei: vñ christus: vnus saluator in forma dei equalis patri: in forma sui caput ecclie. Ergo qm̄ sanctus sum cū audio: vocē ei⁹ agnosco: ⁊ hic separo meā. Certe inseparabiliter a corpore suo loquit̄ cū sic loquit̄: ⁊ audebo ego dicere: qm̄ sanctus sum: Si sanct⁹ tanq̄ sanctificās: ⁊ nullo sanctificāte indigēs: supbus ⁊ mendax: si aut̄ sanct⁹ sanctificatus: s̄m id quod dictum est: Sacti estote: qm̄ ego sanct⁹ sum: audeat ⁊ corpus chri-

sti: audeat et vnus ille hō clamās a finibus terre cū capite suo: et sub capite suo dicere sanctus sum: accepit enī grām sanctitatis: grāz baptismi et remissionis pctōz. Et hęc qđē fuisse ait apłs: enumerās mltā peccata et leuia et graua et vřitata et horribilia: Et h̄ qđē fuistis: sed abluti estis: s̄ sc̄tificati estis. Si ę sanctificatos dicit: dicat et vnusq̄sq̄ fidelis: sanctus sum. Nō est ista supbia elati s̄ cōfessio non ingrati. Si enī dixeris te sanctum esse ex te: supbus es: rursus fidelis in christo: et membrū christi: si te dixeris nō esse sanctū: ingtus es. Arguens enī superbiām aplus non ait: nō habes: s̄ ait: quid enī habes qđ nō accepisti: Nō arguebat qz dicebas te h̄re qđ non habebas: s̄ qz ex te tibi volebas eē quod habebas. Immoz habere te agnosce: et ex te nihil h̄re: vt nec supbus sis nec ingratus: dic deo tuo sc̄tus sum: qz sanctificasti me: qz accepit: nō quia habui: qz tu dedisti: n̄ qz ego merui. Etenī ex alio latere incipis iniuriā facē ipi domi no n̄fo Jesu christo. Si enī christiani oēs et fideles et baptizati in illo: ipm induerūt: sicut Aplus dicit: quotq̄t in christo baptizati estis christū induistis: si mēbra sunt facta corpis eius: et dicūt se sanctos nō esse: capiti ipi faciūt iniuriā: cui mēbra s̄cta nō sunt. Jam vide vbi sis: et de capite tuo dignitatē cape. Etenī erat aliqui tenebre: nunc aut lux in dño. Fuistis aliqui inqt tenebre: s̄ nunqd tenebre remāsistis: Ad h̄ illuminator veit vt et tenebre remaneret: an vt in illo lux fieretis: Ergo dicat et vnusq̄sq̄ christianus: imo dicat totū corpus christi: clamet vbiqz patiens tribulatiōes diuersas: temptatiōes et scādala innumerabilia: dicat. Custodi aiām meā: qm̄ sanctus sum. **Saluū fac seruu tuū deo meo sperātem in te.** Ecce ille sanctus nō ē supbus qđ sperat i dño. **Adiferere mibi dñe qm̄ ad te clamaui tota die.** Non vna die: tota die: oī tpe intellige: ex quo corp⁹ christi gemit in p̄suris vsqz in finez seculi: quo transeūt pressure: gemit iste hō et clamat ad deū: et vnusq̄sqz nostruz p portione habet clamorē suum in toto isto corpe. Clamasti tu diebus tuis: et transierūt dies tui: successit tibi alius: et clamaui dieb⁹ suis: et tu hic: ille ibi: ille alibi. Corpus christi tota die clamat sibi decedentib⁹ et succedētib⁹ mēbris. Vnus hō vsqz ad finez seculi extendit. Eadem mēbra christi clamāt: et qđam mēbra iam in illo requiescūt: que

dam mō clamāt: qđam vō cū ipi nos reęderimus clamabūt: et post illa alia clamabūt. Totius corpis christi hic attendit vocem dicentis: Ad te clamaui tota die. Caput aut nostrū ad dexterā p̄ris interpellat p nobis. Alia mēbra recipit: alia flagellat: alia mūdāt: alia solat: alia creat: alia vocat: alia reuocat: alia corrigit: alia reintegrat. **Jocūda aiās serui tui: qm̄ ad te dñe aiām meam leuaui.** Jocunda eam: quia ad te leuaui eam. In terra enim erat: et in terra amaritudinē sentiebat: ne in amaritudine cōtabesceret: ne omnem tue gratie suauitatē amitteret: Leuaui eam ad te: iocūda eam ad te: iocūda eam apud te. Solus enim tu es iocūditas: amaritudie plenus est mundus. Certe recte admonet mēbra sua: vt sursum corda habeāt. Audi ant ę et faciāt: leuent ad celū qđ male est in terra. Ibi enī non putrescit cor: si leuet ad deū. Frumentū si haberes in inferiorib⁹: ne putresceret leuares ad supiora. Frumēto tuo q̄ris mutare locū: et cor pmittis i fra putrescere: Frumentū leuares in supiora: cor leua in celū. Et vñ inqz possum: Que funes: que machie: que scale op⁹ sūt: Bradus affectus sunt iter tuū: voluntas tua ē: Amādo ascendis: negligendo descendis. Stās in terra: in celo es si diligas deum. Nō enī sic leuat cor quō leuat corp⁹. Corp⁹ vt leuet locū mutat: cor vt leuet volūtatem mutat. Qm̄ ad te dñe animā meā leuaui. **Quia tu dñe suauis es ac mitis: ideo iocūda.** Tanqz tedio affectus ex amaritudie terrenorū indulcari voluit: et quesuit fontem dulcedinis: et in fra non inuenit. Quacūqz enī se vtebat: scandala: tribulationes: timores: temptatiōes inueniebat. In quo hoie securitas: Be quo certum gaudiū: Nec de seipo vtiqz: q̄stomagus pe alio: Aut mali sunt: et necesse ē eos pati: sed sperare: qz mutari p̄fit. Aut boni sunt: et sic eos oportet diligere vt timeam⁹ qz p̄nt mutari: ne mali sint. Ibi malicia eorum facit amaritudinē aīme: hic sollicitudo et timor ne labat qui bñ ambulat. Quocūqz ę cor se cōuerterit in terrenis rebus: amaritudinē inuenit. Unde dulcescat nō habz: nūā leuet se ad deū. Qm̄ tu domine suauis et mitis. Quid ē mitis: portas me donēc pficias me. Vere enī fratres mei dicam tanqz hō in homibus et ex homibus: ferat quisqz cor suū: et intueat se sine adulatione: et sine palpatiōe. Nihil est enim stul-

Alia fra
et Zentifica

Alia fra
et Quoniā
ter

Alia fra
mei

tius: q̄ seipm̄ quisq̄ palpet atq̄ seducat. Attendat q̄ z videat q̄ta agūf i corde humano: quem admodū ip̄e plerūq̄ oratōes impediunt vanis cogitationib⁹: ita vt vix stet cor ad deū suū: z vult se tenere vt stet: z quodammodo fugit a se: nec inueit cancellos q̄bus se includat: aut obices q̄sdaz q̄bus retineat auolatōes suas: z vagos q̄dam motus: sed stet iocundari a deo suo. **Uix** est vt occurrat talis oratio inf̄ mltas oratōes. **Biceret vnusquisq̄ sibi p̄tingere: z alteri nō contingere: nisi inuenirem⁹ i scripturis dei** **Dauid** orantē quodā in loco z dicentē: **Qm̄ inueni dñe cor meuz vt orarem ad te. Inuenire se dixit cor suū: q̄si foleret ab eo fugere: z ille sequi quasi fugitiuū: z non posse comp̄bendere z clamare ad dñm: Qm̄ cor meum dereliquit me. Fra-** **ḡs fratres mei attendēs qd̄ h̄ ait: Suavis es tu z mitis: videoz mihi videre h̄ q̄ ait mitis. Iocunda aiaz fui tui: qm̄ ad te dñe leuauit aiaz meā: qm̄ tu suavis z mitis es: yideoz mihi videre ad hoc dixisse mitē deū: qz patit̄ ista n̄ra: z expectat tñ a nobis orationē: vt pficiat nos. Et qm̄ illi eam dederimus: accipit grate z exaudit: nec meminit tantas quas incondite fundim⁹: z accipit vnā quā vix inuenimus. Quis enī ē fres mei hō cum quo s̄amicus ei⁹ cepit colloq̄: z noluerit illi respōdere colloquutioni eius: z viderit eū auerti a se: z aliud loq̄ ad aliū: q̄s hoc ferat: Aut si forte interpellas iudicē z p̄stituas eū loco vt te audiat: z subito cū ad eū loquaris: dimittas eū: z incipias fabulari cū amico tuo qm̄ te tolerat: Et to-** **lerat deus tot corda precantiū: z diuersas res cogitantūz. Omitto dicere z noxias: omitto dicere aliqñ peruersas z inimicas deo: ip̄as sup̄fluas cogitare iniuria ē eius cum quo loqui ceperas. Oratio tua locutio est ad deū. Qm̄ legis: deus tibi loquit: qm̄ oras deo loq̄ris. S̄z qd̄: **Besperādus** est de genere hūano z dicendū iā ad damnationē p̄tinere oēm hoiez cui surrepit aliqua cogitatio orati: z interruptit orationez ip̄i⁹: Si h̄ dixerim⁹ fratres: q̄ spes remaneat nō video. Porro qz est aliqua spes ad deū: qz magna est eius misericōdia: **Bicamus** ei: **Iocūda aiam fui tui: qm̄ ad te dñe animam meam leuauit. Et quomodo eam leuauit: Quomodo potui: quomodo tu vires dedisti: quō eā fugientē apprehendere valui. Et excidit tibi: quia quotiēscūq̄ aſi me s̄ictiſi puta deū dicere: tanta vana z su-****

perflua cogitasti: z vix mihi fixam z stabilem orationem fudisti. **Quia** tu suavis es domie ac nutis. **Aditis** es: toleras me. **Ex** egritudine defluo cura z stabo: cōfirma et firmus ero. **Bonec** aūt facias: toleras me: quia tu suavis es dñe z mitis. **Et multū misericors.** **Nō** enī solū misericors: sed z multūz misericors. **Abundat** enī iniquitas n̄ra: z abundat z tua misericōdia. **Et mltū misericors es. Oibus inuocātibus te.** **Et qd̄ est qd̄ dicit mltis locis scriptura: qz inuocabūt: z nō exaudiam eos: certe misericors oibus inuocantib⁹ te: nisi qz qdam inuocātes: nō ip̄m inuocāt: **Be** quib⁹ dī. **Beuz** nō inuocauerūt. **Inuocant:** sed nō deū. **Inuocas** q̄cqd̄ amas: inuocas q̄cqd̄ in te vocas: inuocas q̄cqd̄ vis vt veniat ad te. **Porro** si deum p̄pterea inuocas: vt veniat ad te pecunia: vt veniat ad te hereditas: vt veniat ad te secularis dignitas: illa inuocas q̄ vis vt veniat ad te: sed deū tibi adiutorem ponis cupiditatis: nō exauditorē desiderioz. **Deus** bonus si det qd̄ vis: **Quid** si male vis: **Nonne** erit tibi magis nō dando misericors: **Porro** si nō dederit: iam nihil tibi deus ē. **Et dicitis:** quantū rogauit: q̄ sepe rogauit: z nō sum exaudit⁹. **Quid** enī petebas: **Fortē** mortem inimici tui. **Quid** ē si ille petat tuā: **Qui** te creauit ip̄e z illū: hō es: hō est z ille: deus autez iudex est: audit amboz: s̄ nō exaudit amboz. **Tristis** es: qz nō es exaudit⁹ i illum: gaude qz nō est exaudit⁹ cōtra te. **Ego** inquit non h̄ petebā: nō inimici mei petebā mortem: s̄ vitam petebaz filij mei. **Quid** mali petebā: **Nihil** male petebas: sicut tu sentiebas. **Nā** qd̄ si ille raptus ē: ne malicia mutaret intellectū illius: **Sed** peccator: quis erat: z ideo volebam eū viuere vt corrigetur. **Tu** volebas eū viuere: vt melior esset: quid si de⁹ nouerat si viueret peiorem futurū: **Uñ** q̄ nosti qd̄ illi p̄desset: mori an viuere: **Si** q̄ non nosti: redi ad cor tuū: dimitte deo cōsiliū suū. **Quid** q̄ inq̄s faciā z **Quid** orem: **Quid** oref: **Quod** te docuit dñs: quod te docuit celestis mḡf. **Inuoca** deū tanq̄ deū: ama deū tanq̄ deū. **Nllo** meli⁹ nihil est: ip̄m desidera: ip̄m concupisse. **Vide** inuocantē deū in alio psalmo: **Unā** petij a dño hanc req̄raz. **Quid** ē qd̄ petit: **Ut** inhabitem in domo dñi p̄ omēs dies vite mee. **Et** qd̄ hoc: **Ut** contempler delectatōz dñi. **Si** q̄ amator dei esse vis: sincerissimis medullis castisq̄ suspirijs ip̄-**

Alia lra
simulre mltis
cordie

sum dilige: ipm ama: illi flagra: illi inbia a quo iocudi? nihil inuenis: quo meli? q le- tus: q diuturn? Quid eni ta diuturnu qd id qd est sempiternu: No times ne aliqui a te peat: qui facit ne tu peas. Si g tu inuo- cas deu taq deu: secur? esto exaudiris: p- tines ad istu verum: Et mltu muficors oi bus inuocantib? te. Noli g dicere: Illud mi- hi no dedit. Redi ad cor tuu: z psciaz tua liberaz interroga: parcere illi noli. Si vere deu inuocasti: certus esto qz id forte quod volebas tpalif: ideo no dedit: qz no tibi p- derat. Edificet in hoc cor vfm fratres: cor chustianuz: cor fidele: ne incipiat tristes facti veluti fraudati desideris vris: ire in indignatione d deum: z no expedit aduer- sus stimulu calcitrare. Recurrite ad scri- pturas: exaudif diabolus: z non exaudif apfs: Quid vobis videt: quod exaudiant demones: Petierut seire in porcos: z co- cessum est eis. Quod exauditus est diabo- lus: Petijt Job temptandum: z accepit. Quod non e exauditus apfs: In magnitu- dine inqt reuelationu ne extollar: datus est mihi stimulus carnis mee angelus sathane q me colaphizat: ppter qd ter dnm rogavi vt auferret eu a me: z dixit mihi: Suffic tibi gra mea: nam vtus in infirmitate pficif. Exaudiuu eu que disponebat damnare: z no exaudiuu eu que volebat sanare: Maz eger petit mlta a medico: no dat medicus: no exaudit ad volutate: vt exaudiat ad sa- nitatem. Ergo medicu tuu pone deu: pete ab illo salute: z salus tua ipe erit: No qua- si salutem extrinsecus: s vt salus ipe sit: ne rursus ames alia salute pter ipm: sed quod habes in psalmo: Bice a me mee salus tua ego sum. Quid ad te qd tibi donat: vt se ti- bi det: Uis vt det se tibi: Quid si qd vis hfe non vult ipe vt habeas. vt se tibi det: Impedimeta remouet: vt itret ad te. Bo- na cogitatez psiderate fratres q dat pecca- torib?: z hinc intelligite qd fua z fuis su- is. Peccatorib? blasphematibus eu quo- tidie dat celu z terra: dat fontes: fruct?: sa- lute: filios: copias: ybertate. Hec oia bo- na no dat nisi de. Qui talia pctorb? dat: quid eum putas fuare fidelib? suis: Hoc ne de illo sentiendu est: qz qui talia malis dat: nihil fua bonis: Immo vo fua: no terra s celum. Tilius forte aliqd dico: cuz dico celu: s seipm q fecit celu. Pulchrum est celu: s pulchrior est fabricator celi. Sz video celu: z illu no video. Oculos enim

habes ad videndu celu: cor noduz habes ad videndu fabricatoru celi: Ideo venit de celo ad terra: vt mudet cor quo videat q fecit celu z terra. Sz plane cu patia salu- tem expecta: quibus te medicamentis curet ille nouit: qbus sectionib?: qbus ystionib? ille nouit. Tu tibi egritudine copasti pec- cando: ille venit no solu fouere: s z secare z vrere. Non vides qta hoies patiant lb medicoz manib?: spem incerta hoie pmit- tente: Sanaberis dicit medic?: sanaberis si secuero: z ho dic: z ho dic: nec q dic cer- tus est: nec q audit: qz ille dicit homi: q no fecit hoiez: z no pfecte scit qd agat i hoie: z tn ad verba homis plus nescientis quid agat in hoie credit ho: subdit mebra: liga- ri se pant: aut pleruqz etiā no ligat? secat z vrit: z accipit forte salutem paucoz diez: iam sanatus qn moriat? ignoras: z fortasse dum curat moritur: z fortasse curari no po- terit. Cui aut pmitit deus aliqd: z sefellit? **Auribus infige dne orationem meā.** Magnus orantis affect? Aurib? i fige dne oratione meā: id e no creat de au- ribus tuis ofo mea: fige illa ibi in auribus tuis. Quod pturuit vt figeret oratioz suaz in auribus dei: Respondeat de?: et dicat nobis: Uis figam oratione tua in auribus meis: fige in corde tuo lege meā. Aurib? infige dne oratione meā. **Et intede vo- ci orationis mee** In die tribula- tionis mee clamaui ad te qm exau- disti me. Causa vt exaudires me: quia i die tribulationis mee clamaui ad te. Pau- loante dixerat: Tota die clamaui: tota die tribulatus sum. Nullus g christian? dicat esse diem quo non sit tribulatus. Tota die totuz tps intelligimus. Tota die tribulat. Quia g tribulatio e: z qn bñ e vtiqz tribu- latio. Un tribulatio: Quidiu in corpore su- mus pegrinamur a dño. Qlibet h abun- det: nodu sumus in illa patria quo redire festinam?. Cui pegrinatio dulcis est: non amat patriā. Si dulcis est patria: amara e pegrinatio. Si amara est pegrinatio: tota die tribulatio. Qn no est tribulatio: Qn i patria delectatio. Delectationes in dexte- ra tua vsqz in finem: Implebis me leticia ait cu vultu tuo: vt ptempler delectatione dñi. Ibi transiet labor z gemitus: ibi non ofo: s laudatio: ibi alla: amen: ibi vox con- sonat cum angelis: ibi visio sine defectu: z amor sine fastidio. Quidiu g no ibi: videt? qz no in bono: sed abudat oia: Abundent

Alia lra
Ipcipe

Alia lra
roepcationis
Alia lra
Iquia

oia: vide si securus es: quia non perit oia. Sed habeo quod non habebat: accessit pecunia que non erat. Forte accessit et timor que non erat: forte tanto securior eras: quanto paupior. Postremo sint copie: reducet affluentia huius seculi: deest securitas quod non perit. Bicat deus desuper: eternus in his eris: eterna tecum erunt ista: si mea facie non videbis. Nemo carne consulat: spiritum consulite: respondeat vobis cor vestrum: respondeat spes: fides: caritas: que in vobis esse cepit. Ergo ne si acceperim securitatem nos in affluentia bonorum secularium spiritus futuros: et diceret nobis deus: Facie meam non videbitis: gauderem in illis bonis. Eligeret forte aliquis gaudere et dicere: Abundant mihi ista: bene mihi est: nihil amplius quero: nondum cepit esse amator dei: nondum cepit suspirare tanquam peregrinus. Absit: absit: recedant oia seductoria: recedat blandimenta falsa: recedat ea que nobis quotidie dicunt: Ubi est deus tuus. Effundam super nos animam nostram: confiteamur in lachrymis: gemamus in confessionibus: in miseria suspiremus. Quicquid nobis adest propter dominum nostrum: non est dulce: nolumus oia que dedit: si non dat seipsum que oia dedit. Auribus infige domine orationem meam: et intende voci orationis mee. In die tribulationis mee clamaui ad te: quoniam exaudisti me. Non est similis tibi in diis domine. Et quod dixit: Non est similis tibi in diis domine. Fingant sibi deos quos volunt pagani: adducant fabros argentarios: aurifices: expolitores: sculptores: faciant deos. Quales deos: Oculos habentes et non videntes: et cetera que dicit psalmus consequenter. Sed ista non colimus: ait: non colimus: hec signa sunt. Et quod colitis: Aliud aliquid perit: quoniam dii gentium demonia. Et quod: Nec demonia inquit colimus. Plane nihil aliud habentis in templis: nihil aliud implet vates vestros quam demonium. Sed quod dicitis: Angelos colimus: angelos habemus deos. Non: plane nostis angelos. Angeli enim unum deum colunt: nec fauent hominibus que volunt colere angelos: et non deum. Nam inuenimus honoratos angelos prohibentes homines: ne se adorarent: si vix deum. Sed angelos dicant: homines dicant: quia dictum est: Ego dixi dii estis et filii altissimi omnes: Non est similis tibi in diis domine. Quilibet aliud cogitet homo: non est sile quod factum illi que fecit: Excepto deo que quod aliud est in natura rerum: factum est a deo. Quantum interest inter eum que fecit: et illud quod factum est: quis digne cogitet: Iste ergo dixit: Non est similis tibi in diis domine. Quantum autem sit

Alia fra
trui

dissimil' deus: non dixit: quia dici non potest: Intendat caritas vestra: Beatus ineffabilis est: Facilius dicimus quod non sit: quam quod sit. Terraz cogitas: non est deus: mare cogitas: non est hoc deus. Oia que sunt in terra boies et aialia: non est deus: oia que sunt in mari: que volat per aerem: non est deus. Quicquid lucet in celo: stelle: sol et luna: non est deus. Ipse celum non est deus. Angelos cogita: virtutes: prelates: archangelos: thronos: sedes: dominationes: non est deus. Et quod est deus: Solus potui dicere: quod non sit. Quers quod sit: Quod oculus non vidit: nec auris audivit: nec in cor hominis ascendit. Quid quis ut ascendat in lingua: quod in cor non ascendit: Non est similis tibi in diis domine. Et non est in opera tua. Oes gentes quotquot fecisti venient et adorabunt coram te domine. Annunciant ecclesia omnes gentes quotquot fecisti. Si est gens quaz non fecit deus: non adoravit eum. Nulla est autem gens quam non fecit deus: quia fontem omnium gentium Adam et Eua fecit deus: inde propagatae sunt omnes gentes. Oes ergo gentes fecit deus. Oes ergo gentes quotquot fecisti venient et adorabunt coram te domine. Quia dictum est: Quia coram eo non adorabatur: nisi pauci sancti in uno populo hebreorum: tunc dictum est deus: et modo videtur quod dictum est: Oes gentes quotquot fecisti venient et adorabunt coram te domine. Quia dicebantur hec non videbant et credebant. Quia vident: quare negant: Omnes gentes quotquot fecisti venient et adorabunt coram te domine. Et glorificabunt nomen tuum. Quia magnus es: et faciens mirabilia: tu es deus solus magnus. Nemo se dicat magnus. Futuri erant que se dicerent magnos. Contra hos dicit: Tu es deus solus magnus. Nam quod magnus dicit deo: quia ipse est solus deus magnus: Quis deus nescit: quia ipse est deus magnus: Sed quia futuri erant que se dicerent magnos: et deum facerent parvum: pro illos dicitur: Tu es deus solus magnus. Etenim quod tu dicis implet: non quod illi dicunt qui se dicunt magnos. Quid dixit deus pro spiritu suo: Oes gentes quotquot fecisti venient et adorabunt coram te domine. Quid dicit: nescio quis: qui se dicit magnus: Absit. Non adorant deum in omnibus gentibus: perierunt omnes gentes: sola africa remansit. Hoc tu dicis que te dicis magnum: aliud dicit qui est solus deus magnus. Quid dicit: qui est solus deus magnus: Oes gentes quotquot fecisti venient et adorabunt coram te domine. Elideo quod dixit solus deus magnus: taceat homo falso magnus. Ideo fal-

Alia fra
tqualcuis

Alia fra
non habet

laciter magnus: qz dedignatur esse parvus. Quis parvus esse dedignat: Iste q b dicit: Quicunq vult inter vos maior esse (dixit dñs) erit vester fruis. Ille si fruis vellet esse fratrū suoz: nō eos separet a mfe ipoz. Sed cū vult esse magnus: z nō vult esse salubriter parvus: de q supbis resistit: humilibus aut dat grām: qz solus est magnus: implet oīa q pdixit: z dicit maledicētibz. Christū enī tales maledicūt q dicunt quia perijt ecclia de toto orbe terraz: z remāsit in sola africa. Sz diceret illi: pdes villam tuā: forte non a te temparet manū: et dicis christū pdidisse hereditatē suā redemptaz sanguine suo. Quā aut faciat iniuriā vide te fratres: scriptura dicit: In lata gēte glia regis: in diminutiōe ppli pstritio pncipis. Ergo hanc iniuriā facis christo: vt dicas populū eius ad istam exiguitatē diminutus. Jō natus es: iō christianū te dicit: vt inui deas glie christi: cui signū te in fronte portare assens: z de corde pdidisti. In lata gēte glia regis. Agnosce regez tuū: da illi gloriam: da illi latā gentē. Quā latam gentez dabo inqz: Moli ex tuo corde dare: et recte dab. Tñ do inqz: Ecce hic da. Oēs gentes quotiq fecisti: veniēt z adorabunt corā te dñe. Dic h: pfitere h: z dedisti latā gentē: qz oēs gentes in vno: vna ipa ē vnitās. Quō enim ecclia z ecclie: ille ecclie q ecclia: sic illa gens q gentes. Antea gentes: multe gentes: mō vna gens. Quare vna gens: Quia vna fides: qz vna spes: qz vna caritas: qz vna expectatio. Postremo qre non vna gens: si vna patria: Patria celestis est: patria hierlm est: quisquis inde cuius nō est ad istā gentē non pūct. Quisqz aut inde cuius est: in vna gēte dei est: et h gens ab oriēte in occidētē: ab aq lone z mari distendit p qtuoz ptes totū orbis. Hoc deus dicit: Ab oriente z occidēte: z ab aquilone z mari date gliaz deo. Hoc pdixit: h impleuit q solus ē magnus. Destināt q hoc dicere q solū magnū: q noluit esse parvus: qz nō pnt esse duo magni: de z donat. **Beduc me dñe in via tua: z ambulabo in veritate tua:** Via tua: veritas tua: via tua christus. Ergo corp ad illū: z corp de illo. Ego sum via z veritas z vita. Beduc me dñe i via tua. In q via: Et ambulabo in vitate tua. Aliud est vt ducat ad viā: aliud vt deducat in via. Tūc hoies vbiqz paupes: vbi q adiutorio egētes. Qui pter viā sūt: chri

stiani nō sunt: aut catholici nō dū sunt: deducant ad viā. Sed cum pducti fuerit ad viā: z catholici in christo facti fuerit: ab ipso deducant in ipa via ne cadāt. Certe iam ambulāt in via: Beduc me dñe i via tua. Certe iam in via tua sum: deduc me ibi: et ambulabo in veritate tua. Beducēte te: si errabo: si dimiseris: errabo. Ora q vt non dimittat: h vsqz in finez deducat. Quō ducit: Semp monēdo: sp dādo tibi manū suā. Et brachiū dñi cui reuelatū est: Bando enī christū suū: dat manū suā: dādo manū suā: christū suū dat. Ad viāz ducit pducendo ad christū suū. In via deducit deducēdo in christo suo: christus aut veritas. Beduc me q dñe in via tua: z ambulabo in vitate tua. In illo vtiqz q ait: Ego sum via z veritas z vita. Nā q in via et veritate deducis: quo nisi ad vitam pducis: Beducis q in illo: z ad illum. Beduc me dñe in via tua: z ambulabo in vitate tua. **Jocūdet cor meū vt timeat nomen tuū.** Ergo timor in iocunditate est. Quō iocūditas sit timor: Nōne timor amar solet eē: Erit q aliqui iocunditas sine timore: mō iocūditas cū timore. Nō dū ē enī plēa securitas: nec pfecta iocūditas. Si nlla iocūditas: deficiū: si plena securitas: male exultam. Ergo z iocunditatē aspgat: et timorē excutiat: vt de dulcedie iocūditatis pducatur nos ad sedē securitatis. Bando timorē nō nos faciat male exultare z recedere de via. Jō sic dicit ps. Seruite dño i timore: z exultate ei cū tremore. Sicz aplos Paulus dicit. Cū timore z tremore vram ipoz salutē opami. Be enī est q opatur in vobis. Quicqd q psperū venit sres magl metuendū est: que putatis pspera magl tēptationes sunt. Venit hereditas: venit copia rez: abundat circūfluentia: nescio cui felicitatis: temptatiōes sunt iste: caute ne vos ista corrupāt. Quicqd etiā psperuz ē fm christū z germanā caritatez christi: Si forte lucratus es vxorē tuā q fuit pte Bonati: si forte crediderunt filij tui qui fuerūt pagani: si forte lucratus es amicū tuū: q te volebat seducere ad theatrū: z tu eum deduxisti ad ecclesiam: si forte contradictor nescio quis inimicus tuus: z rabide sevens deposita illa rabie factus est mitis: et agnouit deum: nec oblatrat aduersum te: sed clamat tecū aduersus malū: ista iocunda sūt. Tñ enī gaudem: si de his nō gaudem: Aut q sūt alia gaudia nra: nisi ista!

Alia factetur

Alia factetur

Sz qz abundat z tribulatioes z tēptatioes
z dissensiones z scismata z cetera mala : si
ne qbus nō pōt esse h̄ seculū : donec trāse
at iniquitas : exultatio illa nō nos faciat se
curos : s̄ ita iocūdet cor n̄m vt timeat no
men dñi : ne aliunde iocūdet : aliūde feria
tur. Securitatē non expectetis in pegrina
tione : qñ hic illā voluerim : viscus erit cor
poris nō securitas hominis. Jocūdet cor
meū vt timeat nomē tuū. **Cōfitebor**
tibi dñe de⁹ me⁹ ī toto corde meo :
z glorificabo nomē tuū ī eternū .

Alia lra
Quia

**Quia misericordia tua magna est sup
me : z eruisi aiā meā ex inferno ī
feriori. Quid dicim⁹ fr̄es : Hoc si nō vo
bis tanq̄ certus exposuero : ne succēseat :**
hō enī sum : z quātuz cōcedit de scripturis
sc̄tis : tantū audeo dicere : nihil ex me. In
fernū nec ego exptus sum adhuc nec vos :
z fortassis alia via erit : z nō p̄ infernū erit .
Incerta sunt enī h̄. Verū qz dicit scriptu
ra cui d̄dici non pōt : Eruisi aiā meā ex
inferno inferiori. Intelligim⁹ tanq̄ duo ī
ferna esse : supius z inferi⁹. Nā vnde īfernū
inferius nisi qz est infernū supius : Aliō nō
dicere inferius nisi in cōparatōe illi⁹ supio
ris ptis. Uidef ḡ fratres esse qdam habita
tio celestis angelorū : ibi vita ineffabilem
gaudioz : ibi immortalitas z incorruptio : ibi
oīa fm̄ dei donū z grām pmanētia : illa ps
rez supna ē. Si ḡ illa supna ē : hec terrena
vbi caro z sāguis : vbi corruptibilitas : vbi
natiuitas z mortalitas : vbi discessio atqz
successio : vbi mutabilitas z inconstantia :
vbi timores : cupiditates : errores : leticie ī
certe : spes fragil̄ : caduca suba : puto qz om
nis ista pars nō potest compari illi celo de
quo loquebar pauloate. Si ergo illi parti
hec ps nō cōparat : illa supna ē : hec inferna .
Et post mortē quo hunc nisi sit infernū in
feri⁹ h̄ inferno in quo sum⁹ in carne z ī ista
mortalitate : Corp⁹ enī mortuū ē ait ap̄lus
ppter peccatū. Ergo z h̄ sunt mortui : vt si
mireris : qz infernū d̄ si mortuis abundat :
Nō enī ait corpus mortuz : s̄ corpus mor
tuū est. Adhuc h̄ vitā vtiqz corp⁹ nostrū :
z tñ compatū corpi illi qd futuruz est : qua
lia sūt angeloz corpa : inuenit corp⁹ hoīs
mortuū : q̄uis adhuc h̄ns aiā. Sed rur
sus ab h̄ inferno : id est ab hac pte inferni ē
aliud inferi⁹ quo eūt mortui : vñ voluit de⁹
eruere aiās n̄ras : etiā illuc mittēdo filium
suū. Etenī fr̄es ppter ista duo inferna mis
sus est fili⁹ dei vndiqz liberās. Ad h̄ infer

num missus ē nascēdo : ad illud moriēdo .
Propterea vox ei⁹ ē in illo psalmo non q̄
q̄ hoīe conijciēte : s̄ ap̄lo exponēte vbi ait .
Quā nō dereliq̄sti aiā meā in inferno. Er
go aut ip̄i⁹ vox ē hic : Et eruisi aiā meā
ab inferno inferiori : Aut n̄ra vox p̄ ip̄z chri
stū dñm n̄m : qz iō ille puenit vsqz ad īfer
nū : ne nos remanem⁹ in inferno. Aliam
etiā opinionē dicā. Fortassis enī ap̄d ip̄os
īferos ē aliq̄ ps inferior : qua tradunt ip̄ij
q̄ plurimū peccauerūt. Etenī ap̄d īferos
vtrū in locū qbusdā fuisset iā abraā nō sat
possum⁹ definire. Nōdū enī dñs venerat
ad infernū vt erueret inde oīm sc̄toz p̄cedē
tū aiās : z tñ abraā in rege ibi erat . Et q̄
dā diues cū torqueret ap̄d īferos cuz vi
deret abraā leuauit oculos. Nō enī possz
leuatis ocul⁹ videre : nisi ille essz sup⁹ : ille ī
feri⁹ . Et qd ei r̄ndit abraā cū diceret : **Ps̄**
abraā mitte Lazarū vt intingat digitum
suū : z stillet in ligūamēā : qm̄ crucior ī hac
flāma : fili ait : memēto qz recepisti bōa in
vita tua : Lazar⁹ aut mala : Nūc aut h̄ rege
sc̄t : tu vō torq̄ris . Et sup h̄ ait : inter nos et
vos chaos magnū firmatū est : vt nec nos
possum⁹ venire ad vos : nec inde aliq̄s ve
nire ad nos. Ergo inf̄ ista fortasse duo īfer
na : quoz ī vno q̄uerūt aie iustoz : ī altero
torq̄rent aie ip̄toz : attēdens qdā orās h̄
iam h̄ in corpe ch̄risti posit⁹ : z orās ī voce
ch̄risti eruisse deū aiāz suā ab inferno īferio
ri dicit : Quia libauit se a talibus pctis p̄ q̄
posset deduci ad tormēta inferni īferioris :
Quēadmodū si medic⁹ videat tibi iminē
tez egritudinē forte ex aliq̄ labore : z dicat :
parce tibi : sic te tracta : req̄sce : bis cū vte
re : nā si nō feceris egrotabis : tu aut si fece
ris : salu⁹ eris : recte dicit medico : libera
sti me ab egritudine : nō in q̄ iā eras : s̄ ī q̄ fu
tur⁹ eras. Nescio q̄s h̄ns cām molestā mit
tēdus erat in carcerē : venit alius defendit
eū : grās agens : quid dicit : Eruisi animā
meā : de carcere. Suspēdēdus erat debitor :
solutū ē p̄ eo : liberat⁹ ducit de suspendio .
In his oib⁹ nō erāt : s̄ qz talib⁹ meritū age
bāt : vt nisi subuētū essz ibi essēt : inde se re
cte dicūt libari quo p̄ libatores suos nō sūt
pmissi p̄duci . Ergo fr̄es siue illd̄ siue istud
sit : h̄ me scrutatorē vbi dei nō temerariū af
firmatorē teneat . Et eruisi aiāz meā ex in
ferno inferiori. **Deus p̄tereuntes le
gem insurrexerūt sup me. Quos di
cat p̄tereuntes legē : Nō paganos : qui nō**
acceperūt legem. Nemo enī p̄terit qd non

Alia lra
Tiniqui

gnoscāt vnū vcz deū. Nō enī illi ibūt ad
visionez p̄ris: z nō ibi videbūt z filius. Si
nō esset fili⁹ z in p̄ris visio: nō diceret ipse
fili⁹ discipul⁹ suis: qz filius in p̄re ē: z p̄r i fi
lio. Bicut illi discipuli: Ostende nob p̄rez
z sufficit nobis. Aut ill. Lāto tpe vobiscuz
sum: z nō me nostis: Philippe q̄ videt me:
videt z p̄rem. Videtis qz in visione p̄ris z
filij visio ē: z in visione filij z p̄ris visio est.
Iō p̄sequēt̄ sbiecit z dixit: Mescitis qz ego
in p̄re z p̄r in me est: Id est me viso videt z
p̄r: z p̄re viso videt z fili⁹. P̄ris z filij sepa
ri nō pōt visio. Ubi nō vn⁹ sepat̄ natura z
sba: visio separi nō pōt. Mā vt noueritis il
luc debere p̄pari cor ad vidēdā diuinitatē
p̄ris z filij z sp̄scti: in quā nō visā credim⁹
z credēdo cor vñ videri possit mūdamus:
ip̄e dñs alio loco dicit: Qui audit manda
ta mea: z fuaat ea: ille ē q̄ diligit me: q̄ autez
diligit me: diliget a p̄re meo: z ego diligaz
eū z manifestabo ei meipm. Nunqd nō eū
videbāt qbus loq̄bat: Et videbāt z nō vi
debāt. Aliqd videbāt: aliqd credebāt. Vi
debāt hoiez: credebāt deū. In iudicio autē
eūdem dñm Jesum christū videbūt hoiez
cū imp̄is: post iudiciū videbunt deū p̄ref
imp̄ios. Ba p̄ratem puero tuo. Et saluū
fac filiū ancille tue. Bñs filius ancille
tue. Bñs filius ancille: cuius ancille? Cui
nascitur⁹ qñ nūciatus est: r̄ndit z ait: Ecce
ācilla dñi: fiat mihi s̄m v̄bū tuū. Saluū fec
filiū ancille sue: z filiū suū. Filiū suuz in for
ma dei: filiū ancille sue i forma fui. Be an
cilla nat⁹ ē q̄ dñs i forma fui: z dixit. Sal
uum fac filiū ancille tue. Et saluat⁹ ē a mor
te sicut nostis: resuscitata carne sua q̄ mor
tua erat. Sed vt videatis quia deus est: z
non a patre sic est suscitatus: vt a se non sit
suscitatus: quia z ip̄e carnem suam suscita
uit: habes in euāgelio dictū. Destruite tē
plū h: z in triduo suscitabo illud. Ne autē
nos aliud suspicaremur: euāgelista secut⁹
ait. Dicebat autē h de tēplo corpis sui. Sal
uus q̄ fact⁹ ē fili⁹ ancille. Bicat z vnusq̄sqz
christian⁹ in corpe christi posit⁹: Saluum
fac filiū ancille tue. Forte nō potes dicere:
Ba p̄ratem puero tuo: qz ille filius accepit
p̄ratēz. Sz q̄re nō dicit z h: An nō fuis di
ctuz ē: Sedebitis sup duodeci sedes iudi
cātes duodeci trib⁹ isrl. Et fui dicūt: Me
scitis qz angelos iudicabim⁹: Accipit q̄ z
vnusquisqz sctōz p̄ratēz: z ē vnusq̄sqz sctō
rum filius ancille ei⁹. Quid si de pagana
nat⁹ est: z christianus fact⁹ ē: Fili⁹ pagane

quō pōt esse filius ancille ip̄i? Est qdē pa
gane filius carnalit⁹: s̄ fili⁹ ecclie sp̄ualiter.
Et saluū fac filiū ancille tue. **Fac mecum**
signū in bono. Quō signum nisi resurre
ctionis: Bñs dicit: Generatio hec praua
z amaricās signū q̄rit: z signū nō dabit ei
nisi signū Jone p̄be. Sicut enī Jonas fu
it in ventre ceti trib⁹ dieb⁹ z trib⁹ noctib⁹:
sic erit z filius hois in corde terre. Fac me
cum signū in bono. Ergo cū capite n̄ro iā
factū est signū in bono. Bicat z vnusquis
qz n̄m: Fac mecum signū in bono: qz in no
uissima tuba in aduētū dñi z mortui resur
gēt incorrupti: z nos unmutabimur: erit h
signū in bono. Fac mecum signū in bono.
Ut videāt q̄ oderūt me z pfudāt.
In iudicio pfudent p̄nciose: q̄ mō nolūt
pfundi salubrit. Nō q̄ pfundant: accusēt
vias suas malas: teneant viā bonā: qz ne
mo n̄m viuit sine pfusione: nisi p̄us confu
sus reuiuiscat. Prebet ill⁹ de⁹ mō aditū sa
lubris pfusionis: si nō p̄temnāt medicinaz
pfessionis. Si autē mō nolūt pfundi: tūc cō
fundent qñ deducunt eos ex aduerso iniq̄
tates eoz. Quō pfudent: Qñ dicit: Hi
sunt quos aliquñ habuimus in risu z simili
tudinez improp̄erij: Nos insensati vitā il
lorū estimabam⁹ infantiaz: Quō cōputati
sunt inf̄ filios dei: Quid nobis pfuit sup
bia: tūc dicent: mō dicāt z salubrit dicāt.
Cōuertat enī vnusq̄sqz humil⁹ ad dñm: et
mō dicat: Quid mihi pfuit supbia: et au
diat ab ap̄lo: Quā enī gl̄az habuistis i his
in qb⁹ nūc erubescitis: Videtis esse et mō
pfessionē salubrē i loco p̄nie: tūc autē serā:
inutilē: infructuosā. Quid nob⁹ pfuit sup
bia: aut qd diuitiaz iactātia ptulit nobis:
Trāsierūt oia tāqz vmbra. Quid enī: Qñ
h viuebas: nō videbas: qz trāsierūt oia
tāqz vmbra: Tu ne relinq̄res vmbra z es
ses i luce: nō postea dicerēs: trāsierunt oia
velut vmbra: qñ ab vmbra i tenebras itu
rus es. Fac mecum signū in bono: vt videāt
q̄ me oderūt z pfudāt. Qm tu dñe ad
iuuisti me: z psolat⁹ es me. Adiuui
sti me i certamie: z psolat⁹ es i tristitia. Ne
mo enī psolatiōz q̄rit: nisi q̄ ē i miseria. Nō
vultis psolari: dicite qz felices estis z audi
stis p̄pls me⁹. Iā respōdetis: z audio mur
mur bñ tenentiū scripturas. Deus q̄ h scri
psit in cordib⁹ vestris: cōfirmet z in factis
v̄ris. Videtis fratres qz q̄ vobis dicūt: fe
lices estis: seducūt vos. Populus meus
q̄ vos felices dicūt: in errorē vos mittunt:

Alia fra
tbonum

z turbant senitas pedum v'roz. Sic z de epla Jacobi apli. Miseri estote inqt et lugete: risus v'f in luctum puertat. Videtis q' audistis: q' nobis hec dicerent i regioe securitatis: Utiq' regio ista scandaloz e' z temptationu' z oim' maloz: vt gemam' h: z mereamur gaudere ibi: tribulari h: z p'olari ibi z dice: Qm' ecce exemiisti oculos meos a lachrymis: pedes meos a ruina: qm' placebo dño in regione viuoz. Ista regio mortuoz est: Transit regio mortuoz: venit regio viuoz. In regione mortuoz: labor: dolor: timor: tribulatio: temptatio: gemitus: suspiriu'. Hic falsi felices vere infelices: q' falsa felicitas vera miseria e'. Qui v'o se agnoscit in vera esse miseria: erit etiam in vera felicitate. Et tñ n'c q' miser est: dñm audi dicentē: Beati lugētes. O beati lugentes. Nihil tam p'unctuz miserie q' luctus: nihil tam remotuz z p'trarium miserie q' beatitudo. Tu dicis lugētes: z tu dicis beatos: Intelligite inq' qd' dico. Beatos dico lugentes. Quare beati? In spe. Quare lugentes? In re. Etenim lugēt i morte ista: in tribulationib' istis: in pegrinatione sua: z q' agnoscunt se esse in ista miseria: et gemūt: beati sunt. Quare lugēt? Cōtristatus e' beatus Lyprianus in passiōe: mō cōsolatus est in corona. Adō z consolatus adhuc tristis est. Bñs enim n'r Iesus christus adhuc interpellat p' nobis. Oēs martyres q' cū illo sūt interpellāt p' nobis. Adō transeūt interpellatiōes ipoz: nisi cū trāsierit gemitus noster. Cū aut' trāsierit gemitus noster: oēs in vna voce: in vno p'plo: i vna patria milia miliu' p'uncta psallentibus angelicis choris celestiu' p'ratuz in vna ciuitate viuentium: quis ibi gemit? Quis ibi suspirat? Quis ibi laborat? Quis ibi eget? Quis ibi morit? Quis ibi misericordiam prebet? Quis ibi frangit panem esurienti: vbi omēs pane iusticie saginabūt? Nēo ibi dicet: hospite suscipe: pegrinus ibi nēo erit: oēs in patria sua viuunt. Nemo ibi dicit: cōcorda amicos tuos litigātes: in pace sēpiterna dei vultu p'fruent. Nemo ibi dicit: visita egrotum: sanitas immortalitasq' p'manet. Nemo ibi dicit: sepeli mortuum: oēs in vita eterna erūt. Cessant opa misericordie: q' miseria nō inuenit. Et qd' ibi faciemus? Dormim' fortasse. Si modo pugnamus q' nos: q'uis geram' domū somni carnē istā: cuiu' g'lamus in his luminarib': z solennitas ista dat nobis animū vigilan-

ti: Dies illa quales vigilias nobis dabit? Ergo vigilabim': non dormiemus. Quid agemus? Opa misericordie ista nō erūt: q' nulla miseria erit. Forte opa necessitatis erūt ista que h' sunt mō: seminādi: arādi: coquēdi: molendi: texendi: Nihil horū: quia necessitas nō erit. Sic nō erunt opa misericordie: q' transit miseria. Ubi necessitas non erit: nec miseria: opa necessitatis z misericordie non erūt. Quid tibi erit? Qd' negociū nostrū? Que actio nostra? Nulla actio q' q'es. Se debimus q' z torpēbimus: z nihil agem' z Si refrigescit amor n'r: refrigescit z actio n'ra. Amor q' quietus i vultu dei: quē modo desideram': cui suspiram': cū ad eū venerim': quō nos accēdet? In quē nōdū visum sic suspiram': cū ad eū venerim': quō nos illuminabit? Quō nos mutabit? Quid de nob' faciet? Quid q' agem' f'res? Psalmus nob' indicat: Bñi q' habitant i domo tua. Hñ: In secula seculoz laudabunt te. Hec erit actio n'ra: laus dei. Amas et laudas: defines laudare si defines amare. Nō aut' defines amare: q' tal' e' quē vides q' nullo te offendat fastidio: z satiat te: z nō te satiat. Adirū e' qd' dico. Si dicā q' satiat te: timeo ne q'si satiat' velis abscedere: quō de prandio: quō de cena. Ergo qd' dico: n' te satiat: timeo rursus ne si dixerō nō te satiat: indigens videaris: z q'si inaniorexistas: z min' in te sit aliqd' qd' debeat impleri. Quid q' dicā nisi qd' dici pōt: cogitari vix pōt: Et satiat te: z n' te satiat. Quod vtrūq' inuenio in scriptura. Nā cum diceret: Bñi esurientes: q' ipi saturabūtur. Et rursus de sapia dictū e': Qui te māducāt itez esuriēt: z q' te bibūt itez sitient. Immo v'o nō dixit itez: s' dixit adhuc. Nā iterū si tict q'si p'mo saginat' discesserit z digesserit z redierit bibere. Tale e' q' te edunt adhuc esuriēt: sic cū edūt esuriēt: z q' te bibunt: sic bibēdo sitient. Quid e' bibēdo sitire? Nūq' fastidire. Si q' vita ineffabil' z sēpiterna dulcedo erit mō: qd' a nob' petit f'res nisi fidem nō fictā: spem firmā: caritatē purā: vt ambulet hō in via quā dñs dedit: f'erat tēptatiōes z suscipiat p'olatiōes.

Explicit Tract. de ps. LXXXV

Incipit Tractatus de ps. LXXXVI.

Prefatio.

Psalms iste qui modo cātatus est breuis e' numero v'boz: magnus e' pondere oim' sentētiar. Nā tot' lectus est: z videtis q' z exiguō tempore ad